

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาแบบหาความสัมพันธ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของบิดามารดาในการป้องกันการติดเชื้อในผู้ป่วยเด็กที่เป็นโรคเริมที่ได้รับเคมีบำบัด ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของบิดามารดาในการป้องกันการติดเชื้อในผู้ป่วยเด็กที่เป็นโรคเริมที่ได้รับเคมีบำบัดกับความรู้เกี่ยวกับการดูแลเด็กป่วยเพื่อป้องกันการติดเชื้อของบิดามารดาและความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของบิดามารดาในการป้องกันการติดเชื้อในผู้ป่วยเด็กที่เป็นโรคเริมที่ได้รับเคมีบำบัดกับระดับความรุนแรงของความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นบิดามารดาของเด็กป่วยโรคเริมที่ได้รับเคมีบำบัดอายุระหว่าง 1-15 ปี ที่เข้ารับการรักษานในหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลมหาสารคามศรีเชียงใหม่ จังหวัดศรีเชียงใหม่ โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ โรงพยาบาลลำปาง และโรงพยาบาลพุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลก ตั้งแต่เดือนกันยายน 2555 ถึงเดือนตุลาคม 2555 จำนวน 88 ราย และเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ (1) แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กป่วยโรคเริมที่ได้รับเคมีบำบัด (2) แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของบิดามารดา (3) แบบประเมินการมีส่วนร่วมของบิดามารดาในการป้องกันการติดเชื้อในเด็กป่วยโรคเริมที่ได้รับเคมีบำบัด ที่สร้างจากแบบประเมินการมีส่วนร่วมของบิดามารดาในการดูแลเด็กป่วยในโรงพยาบาลของ เชปปี้ (The Parental Actual Participation Scale [PAPS]) (Schepp, 1995) ของนิชกานต์ ไชยชนะ (2545) โดยผ่านกระบวนการแปลและแปลย้อนกลับโดยผู้เชี่ยวชาญ และดัดแปลงให้เหมาะสมกับการมีส่วนร่วมของบิดามารดาในการป้องกันการติดเชื้อในผู้ป่วยเด็กที่เป็นโรคเริมที่ได้รับเคมีบำบัด นำไปทดสอบหาความเชื่อมั่นได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค โดยรวมเท่ากับ 0.89 (4) แบบบันทึกระดับความรุนแรงของความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง (5) แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับการติดเชื้อและการปฏิบัติในการป้องกันการติดเชื้อในผู้ป่วยเด็กที่เป็นโรคเริมที่ได้รับเคมีบำบัด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง มีค่าความเชื่อมั่น

โดยใช้วิธีคูเดอร์-ริชาร์ดสัน สูตร KR – 20 มีค่าเท่ากับ .76 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา และสถิติสหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. บิดามารดาทุกรายได้มีส่วนร่วมในการป้องกันการติดเชื้อในผู้ป่วยเด็กที่เป็นโรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัด โดยร้อยละ 52.3 มีส่วนร่วมในระดับมาก และร้อยละ 42.0 มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมรายด้านพบว่าทุกรายมีส่วนร่วมด้านกิจกรรมที่ทำประจำ โดยร้อยละ 71.6 ได้มีส่วนร่วมในระดับมากและร้อยละ 28.4 ได้มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ในด้านกิจกรรมการพยาบาล พบว่ามีร้อยละ 48.9 และร้อยละ 46.6 ได้มีส่วนร่วมในระดับปานกลางและมากตามลำดับ ในด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลพบว่ามีร้อยละ 42 ได้มีส่วนร่วมในระดับมากและร้อยละ 34.1 ได้มีส่วนร่วมในระดับน้อย ส่วนด้านการตัดสินใจพบว่ามีร้อยละ 34.0 ได้มีส่วนร่วมในระดับน้อย และมีร้อยละ 29.6 ได้มีส่วนร่วมในระดับมาก

2. การมีส่วนร่วมของบิดามารดาในการป้องกันการติดเชื้อในผู้ป่วยเด็กที่เป็นโรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัดโดยรวมกับความรู้เกี่ยวกับการดูแลเด็กป่วยเพื่อป้องกันการติดเชื้อของบิดามารดา มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .880, p < .05$) และมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับด้านกิจกรรมการพยาบาลและด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .889$ และ $r = .864, p < .05$ ตามลำดับ) ส่วนการมีส่วนร่วมในด้านการตัดสินใจและด้านกิจกรรมที่ทำประจำพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการดูแลเด็กป่วยเพื่อป้องกันการติดเชื้อของบิดามารดา

3. การมีส่วนร่วมของบิดามารดาในการป้องกันการติดเชื้อในผู้ป่วยเด็กที่เป็นโรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัดทั้งโดยรวมและรายด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับความรุนแรงของความเชื่อต่อการติดเชื้อ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้แนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ในด้านต่างๆดังนี้

1. ด้านการปฏิบัติการพยาบาล เป็นข้อมูลพื้นฐานในการหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้บิดามารดามีส่วนร่วมในการปฏิบัติการป้องกันการติดเชื้อในผู้ป่วยเด็กที่เป็นโรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัด และให้ข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงของความเชื่อต่อการติดเชื้อ

2. ด้านการศึกษา ได้แนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของบิดามารดาในการดูแลผู้ป่วยเด็กที่เป็นโรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัด

3. ด้านการวิจัย สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบิดามารดาในการดูแลผู้ป่วยเด็กที่เป็นโรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความต้องการการมีส่วนร่วมของบิดามารดาในกลุ่มผู้ป่วยเด็กโรคมะเร็ง เพื่อจะได้ทราบความต้องการการมีส่วนร่วมในการดูแลเด็กป่วยที่มีลักษณะเฉพาะกับกลุ่มเด็กป่วย
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจจะมีผลต่อความรู้กับการมีส่วนร่วมของบิดามารดาในการป้องกันการติดเชื้อในผู้ป่วยเด็กที่เป็นโรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัด
3. ควรมีการศึกษาการให้ความรู้เรื่องการป้องกันการติดเชื้อตั้งแต่ต้นเมื่อผู้ป่วยเด็กได้รับเคมีบำบัด
4. ควรมีการประเมินความรุนแรงของความเสี่ยงต่อการติดเชื้อตามการรับรู้ของบิดามารดา
5. ควรมีการศึกษาผู้ป่วยเด็กโรคมะเร็งในระยะที่หลากหลายของการรักษาด้วยยาเคมีบำบัด